

Η αναπτυξιακή διάσταση της ΕΣΑΟΚ και η ορεινή πολιτική

Ενόψει της ανάγκης μιας ολοκληρωμένης αντιμετώπισης της διαχείρισης και της ανάπτυξης των ορεινών κοινοτήτων, και με βάση τη διεθνή και ευρωπαϊκή εμπειρία, η ΕΣΑΟΚ, προτείνει την υιοθέτηση από την Κυπριακή Δημοκρατία, της αρχής της ορεινότητας ως ένα πλαίσιο που :

- α) θεμελιώνει τη σύμβαση εθνικής και εδαφικής αλληλεγγύης μεταξύ Τροόδους – Κράτους,
- β) διέπει τις τομεακές και οριζόντιες πολιτικές για τις ορεινές κοινότητες, και
- γ) καθορίζει τη διαμόρφωση μιας Ορεινής Πολιτικής, το κύριο συστατικό της οποίας είναι ο τομεακός και εδαφικός συντονισμός των επιμέρους πολιτικών.

Βασική αρχή μιας τέτοιας συνεκτικής ορεινής πολιτικής, είναι η ισόρροπη σχέση μεταξύ των λογικών της προστασίας και της ανάπτυξης. Στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής, η ΕΣΑΟΚ θέτει ως εθνικό αναπτυξιακό στόχο **τη μετάβαση από μια παθητική πολιτική αντιστάθμισης των μειονεξιών, σε μια ενεργητική πολιτική προώθησης της βιώσιμης ενδογενούς ανάπτυξης.**

Για την προώθηση αυτής της πολιτικής, η ΕΣΑΟΚ δομεί τους στρατηγικούς της στόχους με βάση την συνεκτικότητα του τρίπτυχου Παραγωγή – Πλαίσιο Ζωής – Φύση, για να σχεδιάσει και να καθορίσει τον αναπτυξιακό προσανατολισμό της περιοχής Τροόδους.

Με βάση την εδαφική προσέγγιση της ανάπτυξης, η ΕΣΑΟΚ καθορίζει τις επιμέρους τομεακές και διατομεακές αναπτυξιακές στοχεύσεις, τις σχέσεις της τοπικής κοινωνίας με το χώρο της, αλλά και τον τρόπο συμμετοχής των εταίρων για την εφαρμογή της.

Το πρότυπο αυτό, εστιάζοντας στη **βιώσιμη ενδογενή ανάπτυξη**, ξεπερνά τις δύο ακραίες προσεγγίσεις του ορεινού χώρου:

- α) ότι η διαχείρισή του αφορά κατά βάση το φυσικό περιβάλλον, γεγονός που αντανακλά την αδυναμία εξεύρεσης λύσεων για το πραγματικό πρόβλημα των ορεινών περιοχών – δηλαδή την αδυναμία ξεπεράσματος των μειονεξιών της ορεινότητας και συγκράτησης του πληθυσμού, και
- β) την άποψη ότι η δυναμική των ορεινών περιοχών συνδέεται με την αστική επέκταση σ' αυτές, η οποία αξιολογείται πλέον ως περιοριστική, αδυνατώντας να αξιοποιήσει τις νέες προοπτικές για το βουνό. Η πόλη, θεωρώντας το βουνό χώρο προς κατανάλωση, το μετατρέπει σε χώρο αδρανής.